

Meslekler, insanların gereksinimlerini karşılamak üzere toplumsal örgütlenmenin içinde gerekli alanlarda belirli bilgi ve becerilerin kazanıldığı özel uzmanlıklardır.

Meslekler öncelikle insanların, toplumların gereksinimlerine yanıt verir.

Toplumsal yaşamda, bir aile için hayatın en önemli dönüm noktalarından birisi çocuğun meslek seçimi konusudur. Çocuk hangi mesleği seçmelidir?

Aileler genellikle çocuklarının gelecekteki yaşamını büyük ölçüde belirleyecek olan meslek seçimlerinde söz sahibi, müdahaleci olmak isterler. Kendi değer yargılarının bu seçimde belirleyici olmasına çalışırlar.

Oysa gerçekte meslek seçimini yaparken insanın yeterince kendisini tanıyor olması gerekir. Bu seçimden önce insanın "Ben hayatım boyunca nasıl bir iş yapmak istiyorum?" sorusunu kendisine sorması gerekir. Böylesi bir soru sormadan hayatımızı anlamlandırabilir miyiz?

İnsanların bir mesleğe neden gereksinim duyduğunun yanıtı

çoğu kez sanıldığı gibi para kazanmak değildir. İnsanın neler yapabileceğini kendisine ve çevresine kanıtlama isteğidir. Bu güdü, yapıcılığın dışı vurumudur.

İnsanın, "En fazla, en uzun zaman ne yapmak istiyorum?" sorusuna doğru ve açık yanıtları olması gerekir.

- "Mesleğimi yapmayı seviyor muyum?"

- Mesleğimi yaparken yoruluyor muyum?

- Mesleğimi yaparken günün nasıl geçtiğini anlıyor muyum?"

Bu türden sorulara verilecek yanıtlar meslek seçiminin doğru yapılıp yapılmadığını yansıtır.

Mesleğimiz, bilgi ve beceri geliştirmeyle kazanılmış olan, uzmanlık gerektiren bir işi yaparak ruhsal ve toplumsal doyum sağlanan, gelir sağlayarak hayatımızı kazandığımız uğraştır.

Şüphesiz günümüzde mesleklerin bir kısmının önemi giderek artarken kimi mesleklerin önemi zamanla azalmakta hatta giderek yok olup gitmektedir.

Eczacılık mesleği günümüzde de önemini yitirmeyen, insanların sağlıklı yaşam haklarının sürdürülmesinde önemli katkılar sağlayan bir meslektir.

Toplum sağlığının korunmasında, yaşam kalitesinin geliştirilmesinde, hastalıkların tedavisinde, hastaların takibinde, kısaca insan hayatında önemli rolü olan bir mesleğin, koşullar değişse de, hizmetin biçimi değişse de çok uzun süre toplumsal yaşama katkı sağlayacağını biliyorum.

Eczacılık mesleğinin toplum yaşamındaki bu önemli rolü nedeniyle meslektaş topluluğumuzun da mesleğin toplum yaşamına katkılarını öne çıkaran çalışmalarından haz duyacağı açıktır. Önemli olan bu hazzı duyanların, mesleğimizi kötüye kullananların bu mesleğe zarar vermelerini birlikte önleyebilmeleridir.

Bu mesleğe gönül verenlerin, bu mesleğin öneminin bilincinde olanların, eczacılık mesleğini sadece eczacılara sağladığı katılıkla değil toplumsal yaşama olan katkılarıyla değerlendirebilen meslektaşlarımızın varlığıyla, inanıyorum ki eczacılık mesleği daha uzun süre değerini hiç yitirmeyen meslekler arasındaki yerini koruyacaktır.

Unutmayalım ki, bizim mesleğe gereksinimimiz, mesleğin bize gereksiniminden daha fazladır.

Ulu Demirel